

FROM: CÔNG HUYỀN TÔN NỮ HƯỜNG THOY

TH: HO CHI MINH, VIỆT NAM.

Lisa Lien Vo

TO: Bà Thúc Minh Thoa

ARLINGTON VA 22205 - 0635 USA

Telephone

OCT 03 1990

Kính nhờ chị USA LIÊN THỊ VO
Chuyên giúp - Chăm sóc chị
những -
7

Bình Chánh, ngày 1 tháng 9. 1990.

Kính gửi Bà Khúc Minh Thọ,
Kính thưa Bà,

Cháu Bà ngạc nhiên khi nhận được thư con, con chẳng biết nhờ ai ngoài Bà, con mong Bà thấy giúp đỡ con.

Con tên là CÔN TUYÊN TÔN NỮ HỒ ĐÔNG THỦY.

Con ông: BỒ DAI và bà: NGUYỄN THỊ DỤC TỬ

Con xin kính trình với Bà một việc như sau:

Ba con là ông BỒ DAI sinh năm 1919 tại Thừa Thiên. Nguyên trước kia ba con phục vụ trong Quân đội Việt Nam Cộng Hòa với chức vụ Thiếu tá trưởng phòng nhân viên Tổng Cục Chiến tranh Chính trị - thuộc Bộ Tổng Tham mưu.

Ngày 1.5.1975 ba con bị bộ đội bắt tại nhà và giam ở nhà tù Chi Hòa. Mỗi đến năm sau gia đình con mới nhận được tin thăm hỏi và được biết ba con chuyển về trại cải tạo Sơn Mầu - Biên Hòa.

Đến ngày 22.5.1978 vì bị liệt tử trong trại Cải tạo nên được tạm tha về. Nếu không kịp thời về nhà chữa chữa ba con sẽ bị chết trong trại cải tạo. Sau đó gia đình con bị cưỡng bức đi kinh tế mới tại Krông Giang. Vì quá lo lắng cho gia đình nên ba con bệnh càng nặng thêm, bị đứt mạch máu não và liệt hẳn nửa người, không thể đi đứng và nói được. Vì tình hình nguy kịch của ba con, nên mẹ và chúng con đều không đi vãng kinh tế mới, vì nghĩ rằng nếu ra đi ba con sẽ chết và khi trở về sẽ không còn nơi cư ngụ nên gia đình con quyết ở lại ngay nơi đây, hay ngày ấy, ra sao thì ra.

Ngày 30.4.1975 là 1 bất hạnh lớn đến với gia đình con Hoàn cảnh gia đình con sau 30.4.75 thật bi đát.

- Căn nhà mà gia đình con ở từ năm 1958 do Bộ Tổng Tham mưu cấp phát, sau 30.4.75 gia đình con không còn được quyền sở hữu căn nhà ấy nữa, mỗi tháng phải đóng tiền nhà cho Sở nhà đất, không được quyền bán hoặc sang nhượng và sẽ bị thu hồi bất cứ lúc nào nhà nước xã hội chủ nghĩa cần đến.

- Vì không chịu đi vãng kinh tế mới nên anh chị em chúng con đã bị cưỡng bức đi lao động (lâm thủy lợi - xuống ruộng đắp đê, xây nhà kinh tế mới ở Sông Bé...) theo danh sách từng kỳ của địa phương.

- Em con là Vĩnh Tín đã bị bắt đi lao động từ 1977 đến năm 1979 ở nông trường, vì bị bệnh nên trở về cho mãi đến năm 1982 mới được nhập hộ khẩu.

- Con ba con mặc dù tình hình nguy kịch nhưng vẫn chịu sự quản lý chặt chẽ của chính quyền địa phương. Mãi đến năm 1981 mới được nhập hộ khẩu.

- Vì không chín nổi nên 3 trong số 8 anh chị em còn phải xin đi làm (để tránh đi lao động) với tính cách hợp đồng ngắn hạn, không được hưởng quyền lợi như những Công nhân viên chính thức và có thể bị sa thải bất cứ lúc nào. Đến năm 1984 gia đình nộp đơn xin xuất cảnh sang Hoa Kỳ nên đã bị nghỉ việc.

- Chúng con lại bị ảnh hưởng di' lịch của ba con nên đã không được tiếp tục học Đại học hoặc thi vào Đại học.

- Đến ngày 28.2.1990 gia đình con nhận được 10 giấy xuất cảnh theo danh sách H05. Vì quá vui mừng và xúc động khi nghĩ đến ngày gần kề được sống tự do tại USA, nghĩ đến tương lai của chúng con và nghĩ đến căn bệnh của mình sẽ được chữa trị. Bất ngờ ba con lại cáo biệt áp và mất ngày 17.3.1990 tại Bệnh viện Gracius. Bất hạnh lần thứ 2 lại đến với gia đình con.

- Tất cả các anh chị em con mặc dù đã lớn nhưng vẫn quyết tâm sống đặc thân để chờ đợi ngày được định cư tại Hoa Kỳ, được hít thở không khí tự do.

Bất hạnh đến với gia đình con quá nhiều, mẹ và chúng con phải làm lụng vất vả để tham nuôi ba trong trại cải tạo cho đến khi về với một thân xác bệnh hoạn. Trong suốt thời gian ba con bị yếm đau, mẹ và các con vẫn lo kè sinh nhai vẫn phải lo thu xếp hàng để chăm sóc ba con bệnh kéo dài trong suốt mười mấy năm trời. Chỉ với một niềm hy vọng duy nhất là ra đi, nhưng bất hạnh lại đến với gia đình con, ba con đã mất sau khi có giấy xuất cảnh.

- Và bất hạnh thứ 3 là ngày 16-8.1990 gia đình con được gọi lên gặp **Phái đoàn** phỏng vấn Hoa Kỳ và đã bị khước từ ra đi vì ba con đã mất mặc dù ba con đã có hộ chiếu. Quả thật là nghiệt ngã.

Hiện tại mẹ và chúng con chỉ làm việc tại nhà bằng nghề may vá và làm nem chả với số lượng ít ỏi để đi lo một tai cho. Rồi tương lai của gia đình con sẽ đi về đâu? ~~Bà~~ mai kia nhà bị thu hồi, chúng con không thể đi làm đâu được nữa cả vì chúng con bị ảnh hưởng lý lịch của ba con và cũng vì nhà con đang ký xin đi, đã có xuất cảnh xem như là người nước ngoài không còn có quyền Công dân Việt Nam nữa.

Gia đình con tha thiết khẩn nài mong Bà giúp đỡ, lên tiếng với chính phủ Hoa Kỳ xin cứu xét cho gia đình con gồm 9 người còn lại được ra đi.

Mẹ và chúng con xin hứa với khời óc và đôi tay, chúng con sẽ cố gắng bằng mọi cách sẽ nhưn chúng ổn định việc làm để hoàn trả lại mọi chi phí do chính phủ Mỹ trợ cấp trong thời gian ngắn nhất.

Kính mong Bà giúp đỡ gia đình con vượt khỏi đêm tối lâu năm thấy ánh sáng tự do cho tâm hồn.

Kính xin chính phủ Hoa Kỳ垂憐 cớ và chấp thuận ban cho gia đình con 1 ân huệ để sống là được ra đi theo chính sách nhân đạo của chính phủ Hoa Kỳ. (còn tiếp)

②
Kính xin Bà nhận lời đây lòng tri ân nồng hậu của gia đình con. Gia đình con rất mong sự hồi âm của Bà.

Con

Thư

IB: • Gia đình con đã nộp sang Bangkok tất cả những chứng cứ chứng minh cho hoàn cảnh gia đình con để xin cứu xét.

• Anh chị họ đã nộp hồ sơ cho gia đình con là: NGUYỄN QUYỀN
vợ là CÔNG HUYỀN TÔN NỮ LIÊN ĐẠI

ngụ tại:

• Nếu không có gì trở ngại, con kính xin Bà hãy photo lá thư này kính chuyển lên Tổng Thống Hoa Kỳ để xin cứu xét cho gia đình con được ra đi theo chính sách nhân đạo của chính phủ Hoa Kỳ.

Đây là số' hồ' sơ của gia đình con.

HO5 - 717.

IV: 78131

IV: 81241

đã phỏng vấn ngày 16/8/1990.

CHA: BÙI DAI - sinh 1919 - tại Huế'

MẸ: NGUYỄN THỊ DỤC TỬ - sinh 1927 - tại Huế'

Ngụ tại: -

TP: HỒ CHÍ MINH.